

Таким чином, з вищесказаного можна зробити наступні висновки. Соціально-психологічна зрілість особистості є результатом певного вікового етапу в ембріології людини і включає в себе сформованість готовності і здатності до здійснення професійної діяльності, готовність брати на себе відповідальність за її виконання, сформованість високого рівня особистісних якостей, що мають професійну значущість, задоволеність професійним вибором, сформованість високого рівня моральних якостей, високий рівень мислення і самосвідомості.

ЛІТЕРАТУРА

1. Краєва О.А. Криза ідентичності підліткового віку та її роль у становленні зрілої особистості. Збірник наукових праць КПНУ імені Івана Огієнка, Інституту психології ім. Г.С.Костюка АПН України. Проблеми сучасної психології. 2010. Випуск 7. С. 310–321. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/19997/1/O_Kraieva_KIPVRSO_ZNPIO_7.PDF
2. Особистісна зрілість як проблема сучасної психології. Том 1 : колективна монографія / кол. авт. ; наук. ред. З.М. Мірошник. Кривий Ріг : Вид. р.А. Козлов, 2019. 220 с.
3. Психологічні технології ефективного функціонування та розвитку особистості : монографія / за ред.: С. Д. Максименка, С. Б. Кузікової, В. Л. Зливкова. Суми : Вид-во СумДПУ імені А.С.Макаренка, 2019. 540 с.
4. Столярчук О. А. Психологія становлення особистості фахівця в умовах різновекторності універсуму : монографія. Кременчук : ПП Щербатих О.В., 2018. 294 с.

Юрій РЕДЬКВА

*Здобувач третього освітнього-наукового рівня вищої освіти
Тернопільського національного педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка,
Тернопіль, Україна
redkva123@gmail.com*

ФІЛОСОФСЬКО-СВІТОГЛЯДНІ ОСНОВИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Фізична культура – невід’ємна і важлива частина життя людини. Ще у давні часи і особливо в період Античності, фізична культура постала засобом гармонійного розвитку людини, що поєднує в собі розвиток розумових здібностей та фізичну підготовку. Античний філософ Арістотель вказував, що людині потрібно виховувати високі моральні чесноти, мужність і витривалість, а також інтелектуальні здібності [4, с. 162–165]. В трактаті “Політика” філософ вказує, що “у справі виховання

розвиток навичок має передувати розвиткові розуму і фізичне виховання має йти попереду інтелектуального...” і доповнює “у вихованні першу роль повинне відігравати прекрасне, а не тваринне” [1, с. 216–217].

Фізична підготовка яка є важливою в боях, а також музичне і ораторське мистецтво однаково були необхідні у вихованні Ахілла, як було оспівано в “Іліаді” [2]. Тут варто сказати про Спарту, де сила, витривалість та мужність були головною складовою виховання воїнів. “У Лакедемоні ... майже все виховання юнаків і майже вся законодавча система передбачають військові цілі”, – читаємо у “Політиці” Аристотеля [1, с. 184].

Сьогодні всім відомо та доведено зв’язок розумового виховання з фізичною культурою. Заняття фізичною культурою і спортом допомагають розвитку уваги, пам’яті. Власне, мислителі античної культури неодноразово підкреслювали на потребі всебічно розвинутій особистості та гармонійного розвитку людини.

З давніх часів фізичні якості людини були надважливі для виживання. Через зростання кількості конфліктів рівень фізичної підготовки залежав від потреб війська. Проте прогрес зменшив необхідність важкої фізичної праці для існування людини. Для компенсації негативного впливу гіподинамії, що виникла в результаті малорухливості змінилися підходи до фізичної культури.

Сучасний світ, з прогресивним науково-технічним ресурсом, створює умови для мінімальної активності людини. Автоматизація праці виконує більшу частину фізичних навантажень, а фізична праця людини зводиться до мінімуму: написання програм чи до натискання кнопок. Саме тому, у різних вікових груп є дефіцит фізичних навантажень.

Отже науково-технічний прогрес і досягнення медицини можуть нівелювати необхідність фізичної культури. Саме тому фізична культура забезпечує тілесне і духовне здоров’я людини.

Для сучасної людини необхідність в здоров’ї, в здоровому способі життя є однією із найзагальніших цілей для гармонійного розвитку особистості. Тому фізкультурно-спортивна галузь знань виходить за межі біологічного сприйняття і досягає соціально-антропологічного статусу людини в культурно-цивілізаційному розвитку.

Таким чином, можна підкреслити про необхідність теоретичного обґрунтування не лише природознавчого значення поняття «здоров’я», «фізичної культури», а також філософського сенсу при оцінюванні якості і способу життєдіяльності. Вислів В. Григор’єва “забезпечити здоровий спосіб ... окремого пересічного індивіда” це підтверджує [3, С.109].

Причому мова йде не лише про здоров'я тілесне, але й духовне буття людини, як стверджував І. Боберський український педагог, мислитель, фундатор, теоретик і практик української національної фізичної культури “виховання тіла – це шлях до виховання духу”. Саме І. Боберський зробив неоціненний вклад в розвиток фізичної культури України першим увів українську термінологію в спорті [6].

Фізична і духовна складова здоров'я однаково важливі для благополучного життя людини. Поведінка людини та стиль її життя можуть призводити до порушень у стані здоров'я і розуміння фізичної культури в таких випадках є необхідним аспектом для розв'язання цієї проблеми.

Автор зазначає, що здоровий і спортивний спосіб життя людини може проявлятися в проекції системоутворюючого “свідомого об'єктивного атратора самоорганізації системи” [5,С.71].

В сучасному світі людська тілесність стає філософсько-культурологічним феноменом, що спричинене розвитком людства. Про що влучно сказав І.Боберський “кожне покоління відповідає за прикмети тіла і духу майбутнього покоління”.

Деякі автори наводять думку, що існує глибока прірва між розумінням впливу щоденних занять фізичною культурою і спортом на людську особистість, обізнаністю про необхідність здорового способу життя та рівнем реалізації цих знань у повсякденному житті [5,С.63-68; 6].

Сучасні реалії створюють умови розвитку фізичної культури людини від біологічної необхідності – до самоусвідомленого вдосконалення особистості. Саме ці процеси від природньої необхідності в русі до важливої частини життя і здоров'я людини. Знаменитий вчений М. Амосов був великим прихильником і просвітителем фізичної культури, його кредо “рух – це здоров'я, а здоров'я це життя”.

Фізична культура має на меті забезпечити гармонійний розвиток “духовного” та “тілесного” сформувати здоров'я і систематично його підтримувати в продовж всього життя.

Сьогодні потрібні нові підходи і форми фізичної культури, що своїми методами впливу і розвитку будуть задовольняти вимоги та потреби людей.

Потрібно розробляти дійсно гуманістичну основу фізичної культури і враховувати це під час розробки концепції, методів, теорії і практичного філософо-культурологічного значення.

Можна припустити, що створення сучасних філософо-культурних цінностей фізичної культури можливе лише завдяки погодженим, синергетичним зусиллям фахівців-практиків та вчених-теоретиків.

ЛІТЕРАТУРА

1. Арістотель. Політика. Пер. з давньогр. та передм. О. Кислюка. – К.: Основи, 2000. 239 с.
2. Гомер. Іліада / Гомер. Харків: Фоліо. 416 с.
3. Григор'єв В. Соціально-філософська парадигма фізичної культури і спорту України в контексті філософського дискурсу. Теорія і методика фізичного виховання і спорту, 2007. №4. С.108-111.
4. Дячкова Т.В. Мета виховання на сучасному етапі розвитку української держави / Т.В. Дячкова. Педагогічні науки. 2007. Вип. 45. С. 162–165.
5. Компанієць Ю.А. Здоровий, спортивний стиль життя як умова подальшої еволюції людини. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту*: зб. наук. праць за ред. С.С. Єрмакова Харків: ХДАДМ (ХХІІІ), 2007. №4. 162 с.
6. Компанієць Ю.А. Феномен тілесності у сучасному філософсько-культурологічному дискурсі. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту*: зб. наук. праць за ред. С.С. Єрмакова. Харків: ХДАДМ (ХХІІІ), 2008. №5. С.63-68.
7. Сова А. Іван Боберський – основоположник української тіловиховної спортової традиції. Андрій Сова, Ярослав Тимчак; за наук. ред. Євгена Приступи. Львів: ЛДУФК; Априорі, 2017. 232 с.

Сергій КРИЖАНОВСЬКИЙ

*Здобувач третього освітньо-наукового рівня вищої освіти
Тернопільського національного педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка,
Тернопіль, Україна
kryzhanovskyj.s@gmail.com*

ЦІННІСНІ АСПЕКТИ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ МЕТОДИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ФІЗИКИ

Розвиток інформаційних технологій зумовлює їх проникнення в усі сфери сучасної людської діяльності. Не минуло це і освіту, де їхню роль важко переоцінити. Можливості інформаційних технологій широко використовуються в навчанні фізики на всіх рівнях освіти. Причинами впровадження є еволюційний процес розвитку фізичної освіти [1] та умови глобальних викликів і соціальних обмежень, що приводять до широкого використання дистанційного та змішаного навчання.